

[Lilli Gyldenkilde]

Så tilbage til sagen. Det, der sker, er jo, at den enkelte kommer til at betale for, at en kommune ikke opfylder sine forpligtelser. Jeg har da også mærket mig det dokument, som ministeren var inde på her, altså at man har fået nogle tilbagemeldinger fra tre forbund, nemlig HK, Funktionærernes og Tjenestemændenes og Husligt Arbejderforbund, hvori der står, at de stort set mener, der er sket en ændring til det bedre, men jeg har ikke ud af det kunnet læse nogen som helst former for tal på, om det er rigtigt, og det beklagelige i denne sag er netop, at der ikke har kunnet sættes tal på det. Jeg har spurgt mange, mange gange, men vi har ikke fået tal på det, og derfor har vi ikke noget sammenligningsgrundlag og har ikke kunnet sige, om det er rigtigt. Men jeg har bemærket, at der står – og jeg kan forstå, at ministeren også er enig i det – at det, at den enkelte kommer til at betale for, at der er manglende børnepasningsmuligheder, faktisk betyder, at man derved lægger et større pres på kommunerne. Det er i alt fald ikke rigtigt, slet ikke når vi kommer til det spørgsmål, vi her taler om. Spørgsmålet lyder godt nok, om ministeren vil trække børnepasningscirkulæret tilbage, men det er jo på baggrund af en sag i Frederikshavn, hvor der nu kun anvises børnepasningspladser til folk med fast arbejde. Så er vi inde i en grotesk situation, hvor tingene bider sig selv i halen, og det må der altså gøres noget ved.

Derfor er vi to fra SF, der i dag har stillet spørgsmål om denne sag til henholdsvis socialministeren, som tilsyneladende ikke kendte sagen og åbenbart heller ikke har haft tid til at undersøge den – men vi skal da nok sørge for, at der bliver mulighed for at få undersøgt den nærmere – og arbejdsministeren. Det er netop på baggrund af den sag, jeg siger: ja men når vi ikke kan få problemet løst på anden vis, må vi i hvert fald sikre, at det ikke er de arbejdsløse kvinder, der kommer til at betale for kommunens forsømmelser, for det er jo det, der sker. Det, der er et generelt problem, bliver lavet til den enkeltes problem, og det synes jeg bestemt ikke man kan være tjent med.

Må jeg så i øvrigt, for jeg skal vist afslutte med et spørgsmål, spørge, om der nu efterhånden er mulighed for at få nogle tal frem.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Hvis fru Lilli Gyldenkilde ønsker min vurdering af denne udtalelse fra Frederikshavn, som jeg kun kender i fru Lilli Gyldenkildes referat, er det den, at jeg er absolut uenig i det, der er blevet sagt af socialudvalgets formand, fordi det selvfølgelig må være en klar forudsætning for, at man kan stå til rådighed for arbejdsmarkedet, at man ikke som ledig tvinges til at tage sine børn ud af en institutionsplads, eller at man som ledig er afskåret fra at få sine børn passet i en daginstitution.

Derfor må kritikken selvfølgelig sættes ind over for kommunerne og over for enkelte kommuners socialforvaltning. Men at forestille sig, at vores i forvejen stærkt belastede tillidspersoner ude i de enkelte arbejdsløsheds-kasser sammen med stærkt belastede arbejdsformidlere skulle sidde i det enkelte tilfælde og skønne, om der var pasningsmuligheder eller der ikke var pasningsmuligheder, tror jeg ville være en illusion, og det ville forrykke hele grundlaget for at bevare arbejdsløshedsforsikringen som en arbejdsmarkedsordning administreret af de faglige organisationer. Jeg tror, den ordning, som fru Lilli Gyldenkilde er inde på, i virkeligheden ville indebære, at man fratog de faglige organisationer administrationen af arbejdsløshedsforsikringen.

Det, vi imidlertid har fået at vide – og det er et svar til fru Lilli Gyldenkilde – er, at arbejdsløsheds-kasserne vurderer det sådan, at de nye regler betyder, at presset i de enkelte situationer på kommunerne er blevet betydelig større, og at netop den regel, vi har fået sat ind fra arbejdsministeriets side om, at der i disse tilfælde skal gives en vis henstand – nogle dages varsel – betyder, at det ikke går, som fru Lilli Gyldenkilde frygter, nemlig at det er det enkelte medlem, der kommer til at betale. Tværtimod bliver det enkelte medlem i denne korte periode, der skal til for ligesom at lægge pres på kommunerne, holdt skadesløs efter administrationen. Derfor vurderes ordningen så positivt, og det er den tilbagemelding, vi har fået. Jeg tror, det er meget, meget svært at lave en statistik, og da man ikke endnu over for mig har anført talmæssige oplysninger, der anfægter det skøn, som fagbevægelsen gennem arbejdsløsheds-kasserne har anlagt, har jeg ingen grund til at tvivle på den vurdering, der her foreligger.

Lilli Gyldenkilde (SF):